

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

III. De Joanne & de Philippico, Magistris militum, & de rebus ab eisdem
gestis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Cap. γ.

Περὶ τῆς στρατιῶς ιωάννου φιλιππικῆς ἡ ἀποφάσις.

ΠΕΠΟΜΦΕΜΝΩΝ ὅμαιρειν τοῦ σεβητοῦ
τῷ εἰώντας ταῖς μάτων, τρόπῳ μηνὶ ιωάν-
νῳ θράκῃ ψεύτῳ ὃς πιναὶ μὲν πλαισίας, πιναὶ δὲ
καμάναμαχοσάμενῳ, εὐδέν ὅτι καὶ λόγια
ἀξιοπέπεσθε. μὲν ἀντὸν ἦ φιλιππικὸν, καὶ
διὰ τοῦτος ἀντὸν ἔχοντα. τὸν ἐτέρουν γὰρ τῶν
αδελφῶν αὐτὸν γεγαμένος ἐκτὸν τὸν ὑπερ-
ορίαν διαβάσας, παντατετὰς ἐν ποσὶ λησά-
μενῳ, μεγάλων λαφύρων ἐκερδής γέγο-
νει, ανειλέτε πολλάς τῶν διδύμων τε καὶ διπά-
τειδὸν τῆς νισίσεως, καὶ τῶν ἄλλων τῶν σὺντο-
ψήριῳ ποταμῷ συσεπλάκη ἐκπέρσας·
καὶ μάχης καρπερᾶς θρομένης, πολλῶν τε καὶ
ἀξιολογῶν τερπῶν πεπλακότων, καὶ ζωγρίας
πολλάς εἴλε, καὶ ίνα λόχον ἐκδραμόνταν ίνι
τῶν διδύμων γεωλάφων διωάμενῳ ἐξελεῖν,
ἐφῆκε ἀπαθεῖς, ταναχομένης πείσθεν τὸν
Σφύν βασιλέα εἰρίεις τῷ τὸν ταχίσια
εἰπεύτῳν καὶ ἔτερος ἦ στρατηγῶν καὶ επράξα-
το, τῶν τεσσαρῶν καὶ ἕτερου φίλης αγόντων τούτων
τὸν ἐλαυνθερῶσας, καὶ τοὺς τὸ κόσμιον καὶ
ἐνπέθεις ἀνθεῖς χαλινώσας. ἀτοιςουγεάδα ψα-
τονήκησυγράφεσι καὶ αλητηέον, ὡς ἀν ακοής
ἡ δόξης εχοτειν, ἡ κέρδηκασιν, οἵος λόγῳ τῇ
ἄγνοιᾳ πεισθεῖσιν ή διποχωλεύων, η
πεισθεῖσια θρυλόμενῳ, η ἀντιπαθεία
τυφλώθισιν τῶν αἰλοῦθῶν διαμαρτάνι.

Cap. III.

De Joanne & Philippico, Magistris militum, &
de rebus ab iisdem gestis.

ΠΟΡΡΟ Magistrum Orientalis mi-
litiae, primo quidem Joannem mi-
sit, oriundum ex Thracia. Qui in ali-
quot praeiis interdum adverba, inter-
dum prosperiore fortuna usus, nihil
memoria dignum gessit. Huic deinde
Successorem misit Philippicum, affini-
tate ipsi conjunctum. Alteram enim ex
Mauricii sororibus, uxorem duxerat.
Qui in hostium regionem ingressus, &
obvia quaque depopulatus, ingenti
præda potitus est. Multos quoque ex
nobilibus Niſibenis, & ex aliis urbibus
quæ sunt intra fluvium Tigrim, interfe-
cit. Confluit etiam cum Persis: com-
missaque ingenti pugna & multis qui
inter Persas eximii habebantur, occisis,
non paucos vivos cepit. Turmam item
Persarum quæ in collem quandam satis
commodè situm evaserat, cum capere
posset, illælam dimisit: postquam pol-
liciti essent persuasiros se Regi Per-
sum, ut Legatos de pace quam primùm
mitteret. Alia præterea dum copiis
Romanorum præcesset, præclare gessit:
Quippe qui cuncta quæ superflua erant,
& ad luxum ac delicias accommodata,
ab exercitu removerit, & milites ad
modestiam atque obsequium revoca-
verit. Verum hæc relinquaenda suntiis
qui de his rebus scripsere, vel qui jam
scribunt, prout ipsi vel auditione acce-
perint, vel opinione ducuntur. Quo-
rum quidem oratio ob ignorantem
rerum cespitan & claudicans, & vel
affectioni indulgens, vel odio obsecata,
longius à vero aberrare solet.

Cap. δ.

Περὶ στρατιῶς πρίσκου, ἡ ἀποφάσις
ιπατασιτῷ αὐτῷ.

Cap. IV.

De Prisco Magistro militum: & quanam passus
sit a multisibus adversis ipsum in insurgenibus.

ΜΕΤΑ τὸν ἥ πεισθεῖσαν τὸν σεβητοῦ
δέχην. οὐκένπερ σοδός τις,
εἰδετερ τῶν ἀναγκαίων ἐνπεσσεῖστο. τὸ
πάντα ἐνομίζων καταπειθεῖσι, εἰ τὰ πολ-
λὰ κατ' αὐτὸν εἴη, ὡς ἐντευθεν καὶ τῶν στρα-
τευμάτων δέσμων μᾶλλον ὑπέξοντων πέδος τὸ
κελδόμενα. στέ οἱ ἐν τῷρος τὸ σεβατόπε-
τον αἴφικετο, ὁ φρυάζων καὶ ὑπέβλεπων, καὶ

POST hunc Magister militum crea-
tus est Priscus: Vir haud quaquam
facilis aditu, nec nisi ob res necessarias
in publicū prodire solitus. Quippe ex-
istimabat, cuncta se facilius perfecturū,
si solus maneret ut plurimum: quasi mi-
lites hoc paſto metu adducti, imperata
citius facturi esſer. Certe quo primū
tempore ad castra Romanorum venit,
elato superciliosi, et sublimi despiciens, &